

סדרת אמנית חונכת אמנית

נעמי טנהאוזר וריטה מנדס-פלור

ההבנה שהאמנות מהווה סוג של ייעוד אינה בהכרח משימה קלה עבור אמנית בתחילת דרכה. לעיתים הדבר קורה תוך כדי או בעקבות לימודים בבית ספר לאמנות ולעיתים בשלב מאוחר יותר בחיים. לעיתים קרובות נדרשים שינוי סדרי עדיפויות של האמנית המתהווה ועשיית ויתורים כדי לאפשר ליצירה להבשיל. למרות שכיום מספר הנשים היוצרות גדל והולך, עדיין ישנן מגוון התמודדויות ייחודיות לנשים אשר רוצות לפרוץ דרך לעולם האמנות.

הפער בין הכישורים הנדרשים ללימוד אמנות לבין אלו הנדרשים לקיום כאמנית יוצרת הוא גדול ובמקרים רבים גדול מדי. מציאת הקול האישי, הזנת הנחישות לקחת מקום, התמודדות עם המסרים התרבותיים הסמויים אודות מה שנדרש מן האמנית כאישה, כל אלו עשויים להצטבר לכדי מחסומים בלתי עבירים. ליווי ותמיכה של אמנית אחרת בשלב זה עשויים להיות משמעותיים ביותר בבניית האומץ ליצור.

המערכת המקובלת של מורה/תלמידה הינה רק אחת האופציות להנחיה אמנותית. המפגש בין אמנית מנוסה יותר לבין אמנית מנוסה פחות עשוי להתבסס על יחסי חברות, על ביקורי סטודיו על בסיס קבוע או על עידוד ועזרה ביצירת מרחב בתוך עולם האמנות. האמנית הותיקה עשויה להבין את הקשיים העומדים בפני חברתה, להוות תמיכה רגשית, להעביר את האמונה שיש ערך בהקדשת משאבים לאמנות ולבטא את אמונה בעבודתה של ידידתה.

סדרת תערוכות שבהן עבודות של אמנית יוצרת מוצגות לצד אלו של המורה, המנחה או המלווה האמנותית, מבקשת לשפוך אור על מערכת יחסים ייחודית זו. הסדרה בוחנת את הדיאלוג האמנותי ואת ההשפעות ההדדיות בין שתי האמניות, את התנאים בהם צומחת מערכת זו ואת משמעותה עבור כל אחת מן האמניות. בנוסף לכך מנסה הסדרה לבחון את האופציה לקיומה של גישה פמיניסטית לחניכה בין שתי אמניות, האם עשויה התיאוריה הפמיניסטית לתרום מניסיונה בתחומים אחרים לפיתוח מודל חלופי להנחיה בתחום זה.